

KAM SE PODÄŠL POMALEJ ÄŒEAS?

StÄ™eda, 12 srpen 2009

Studentka v posledním taÄ¾ení, co se nebere pÄ™ilíšcari; váÄ¾nÄ¾ a momentálnÄ¾ trampuje po norských národních parcích je Renata Francová, budoucí právniÄ¾ka. Bylo to v polovinÄ¾ Ä¾ervence, kdyÄ¾ si povzdechla následujícími slovy... "Dneska se mi do Prahy vracelo tÄ¾ce. MoÄ¾ná proto, Ä¾e má¾i babiÄ¾ka na venkovÄ¾ naládovala buchtami k prasknutí, moÄ¾ná pr nejm typická má¾stská holka..."

UÄ¾ delšcí dobu mám podezÄ™ení, Ä¾e se do má¾sta nehodím a moje kÄ™ehká romantická dušička - hlubokou nánošem velkomá¾stských ambicí, hluboko pod krustou puchýÄ™ z dlažebních kostek, pod vrstvou stresu z vá¾ného nesveteÄ™inové rušičky, tam nÄ¾de sedí moje malé vesnické zaprdlé já, co chce dojit krávu a sekát trávu. Zatím to teda vypadá, Ä¾e místo hlídaÄ¾e krav budu doktorka práv. Když jsem vá¾era cucala v puse stéblo a oÄ¾umovala korunu tÄ™ešcari; vÄ¾novala jsem pÄ™i pohledu na to komunistické ovoce tichou vzpomínku MiladÄ¾ Horákové a také svému poklidnému dÄ¾ství. Co se to se mnou sakra stalo? Nestíhám spát, nestíhám jíst a kdyÄ¾ mi stresem vylézají oči z dÄ¾ku, spolknou neurolog a jedeme dál. Mám Ä¾ivot jako kÄ™eÄ¾ek v kolotoši, máÄ¾u a máÄ¾u a koleÄ¾ko se točí a já uÄ¾ nemÄ¾ Víte, co mi chybí? Máma tomu Ä™íká „pomalej Ä¾as“. Ztratila jsem asi schopnost vypnout, na chvíli zblbnout, koukat jako puk a nemyslet na uzávÄ¾ku, vybitou baterku v mobilu, složenky, kafe a tu zatracenou hnusnou a zbyteÄ¾nou vá¾c, který Ä™íkáme vteÄ™inová rušička. Na co je vlastně vteÄ™inová rušička kromÄ¾ silvestra? Na houby. Na houby by šla! S košikem. Místo toho probíhám Albertem s vakuovanými Ä¾ampióny v plastovém košiku. Tuhle jsem vidÄ¾la kus filmu pro pamÄ¾tníky (mimoходом tÄ¾ším se na dobu, kdy bude za film pro pamÄ¾tníky považován Mission Impossible a Prci prci prciÄ¾ky 3., a v tom filmu si dva milenci domlouvali romantickou schÄ¾ku „aÄ¾ budou zvonit klekáni“. Kouzelná specifikace Ä¾asu. To by šéf divil, kdybych chodila do práce „aÄ¾ budou kokrhát kohouti“ a z práce „se slepicema“ (mj. má¾ kamarád dÄ¾lá v kanceláři s pÄ¾ti ukÄ™ienými blondýnami, takÄ¾e z práce se slepicema uÄ¾ léta skutečně chodí). Kam se ztratil „pomalej Ä¾as“? Chybí tak, prosím vás, hledám brigádu nÄ¾de na venkovÄ¾, kde smrdí hnÄ¾ a kde mi místo neurologu pÄ™ijde dát dobrou noc lišcari;ka... Renata Francová, Idnes